

dem holde Søen, indtil den fremmede Flaade var gaaet tilbage; men, som sagt, saasnart vi her i Thinget begyndte at tale om, at vi ikke vilde bevilge Pengene, saa fik Skibene Ordre til at hale ind, thi saa begyndte man at tænke sig det Ansvar, som jeg haaber, at det afgaaede Ministerium ikke vil undgaae, og som det forekommer mig vilde være uforvarligt ikke at kalde det til.

Ploug: Jeg havde troet, at den politiske Forhandling om denne Sag var bleven betragtet som sluttet i Gaarsmødet, men, da enkelte politiske Betragtninger allerede ere fremsatte af de foregaaende Talere, saa skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger mod nogle Foredrag, der ere holdte deels igaar, deels idag. Jeg troer ikke, at det er heldigt for en Defensor, naar han kommer i Modsigelse med sin Client derved, at Clienten vedgaaer Noget, men Defensor alligevel forsøger at bevise det Modsatte. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) forekommer mig at være i dette Tilfælde. Han gjorde nemlig igaar et Forsøg paa at bevise, at det aftraadte Ministeriums Politikk havde været klog og gavnlig, men vi have nogle af de afgaaede Ministres udtrykkelige Erklæringer for, at de foretagne Rustninger havde viist sig aldeles overflødige, ja, endogsaa skadelige, forsaavidt de havde svækket de Magters Tillid til den danske Stat, hvis Venskab netop ifjor Sommer, under de daværende Forhold, maatte være os dyrebarest og vigtigst. Jeg troer saaledes, at dette Forsvar alene derved maa have tabt sin Betydning. Den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) er i saa Henseende langt forsigtigere; han søger ikke at forsvare det aftraadte Ministerium, han meget mere undskylder, end forsvaret det, idet han henviser saavel til Forholdene ifjor som til ældre historiske Begivenheder, navnlig Forholdene i 1801 og 1807. Jeg anseer det for meget heldigt, at disse Forhold ere blevne paabe-raabte i denne Sag, men jeg troer ikke med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at man skal rose det afgaaede Ministerium, fordi det har

tænkt paa disse Begivenheder; jeg troer, at man skal badle det, fordi det ikke har tænkt paa dem. Det er nemlig aldeles vist, at Begivenhederne 1801 hidførtes af unødvendige Demonstrationer i Udtide; det var Danmark, som lod sig forføre af russisk Indflydelse, uden at tænke paa, at Rusland laa saa langt borte, at det ikke kunde komme os tilhjælp; og man blev i dobbelt Henseende snydt, fordi den russiske Keiser døde pludseligt, og hans Søn forandrede Ruslands Politik, saa Danmark fik slet ingen Erstatning. Hvad der hidførte Katastrophen 1807 var, at vi valgte og valgte, at vi ikke kunde finde, hvilken Politik vi skulde slutte os til, medens det var givet, at det var farligt at indtage en isoleret Stilling. Dette er Noget; som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds meget godt veed; thi han har idetmindste for mig mange Gange udtalt det. — Jeg troer, at, naar vi see hen til Forholdene ifjor, saa maatte netop disse Exempler bringe Ministeriet til at søge en Neutralitetsalliance, om den havde været at finde. I Femogtyve-mands-Udvalget tillod jeg mig at rette det Spørgsmaal til den afgaaede Udenrigsminister, om han ikke havde søgt en saadan, fordi det forekom mig, at der laa en Antydning deraf i den samtidige Neutralitetserklæring fra Sverrig-Norge og Danmark, men han benægtede det. Havde en saadan Alliance været tilstede, saa vilde jeg for mit Vedkommende ikke have fundet Rustningerne urimelige; thi da kunde det have været en fornuftig Tanke, at man, ved at ruste sig og indtage en vis imponerende Stilling; i fornødent Fald maaffee kunde udrettet Noget. En isoleret Neutralitet derimod var absolut farlig, og, var man henviist til den alene, da troer jeg, at enhver fornuftig Mand maa være enig i, at da skulde man søgt at holde sig saa stille som muligt.

Naar man nu spørger, hvorfor gjorde det afgaaede Ministerium da ikke dette, da det — deri skal jeg gjerne være enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds — eller idetmindste nogle af dets Medlemmer være meget fornuftige Mænd, saa troer jeg, at man maa søge Grunden til Rustningerne i den samme Egenkab hos den for-